

KINH NGHIỆM, LÓN LÊN VÀ CUNG ỨNG SỰ SỐNG CHO THÂN THỂ

(Thứ Bảy – Buổi Nhóm Tối)

Bài Sáu

Chức Vụ Của Sự Sống

Kinh Thánh: 1 Gi. 5:14-17; 2 Cô. 3:6; 4:1, 12; Giê. 2:13

I. Các Hội thánh trong sự khôi phục của Chúa cần chức vụ sự sống—1 Gi. 5:14-17; 2 Cô. 3:6; 4:1, 12:

A. Chức vụ dựa trên sự cấu tạo; chúng ta cần được cấu tạo những gì Đấng Christ là, những gì Ngài đã thực hiện, những gì Ngài đã đạt được và những gì Ngài đã đoạt được—Êph. 3:8; 3:17:

1. Chức vụ được sinh ra như là kết quả của việc được cấu tạo Linh ban-sự sống bao-hàm-tất-cả; Đấng Christ với tất cả những gì Ngài là, Ngài có, Ngài đạt được, phải được cấu tạo vào trong bản thể chúng ta; đây là cách duy nhất để có chức vụ.
2. Chức vụ Tân Ước không chỉ là vấn đề sự sống; đó là sự cấu tạo trong sự sống và thuộc về sự sống—2 Cô. 4:12.
3. Là sự biểu lộ chung cuộc của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình, Linh truyền sự sống thần thượng, thậm chí chính Đức Chúa Trời, vào trong các sứ đồ và tất cả những tín đồ khác, làm cho họ thành những chấp sự của giao ước mới, giao ước của sự sống; do đó, chức vụ của họ là chức vụ của Đức Chúa Trời Tam Nhất của sự sống bởi Linh ban-sự sống—3:6; 1 Cô. 15:45b; La. 8:2, 11.
4. Chức vụ của giao ước mới là của Linh, Đấng ban cho sự sống bởi vì giao ước mới đem đến sự công chính của Đức Chúa Trời dẫn đến sự sống—5:17, 21.

B. Các chấp sự của giao ước mới kinh nghiệm Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời của sự phục sinh và cung ứng Ngài là Đức Chúa Trời của sự phục sinh cho người khác —2 Cô. 1:8-10.

C. Chức vụ của sứ đồ Giảng, chức vụ mà Kinh Thánh kết luận, là chức vụ vá lưới của sự sống—Mat. 4:21; Gi. 1:4; 10:10; 11:25; 20:31.

II. Là những người có sự sống đời đời, kinh nghiệm và vui hưởng sự sống đời đời, chúng ta có thể cung ứng sự sống này cho những Chi thể khác của Thân thể—1 Gi. 1:2; 5:14-17:

A. Cung ứng sự sống là truyền sự sống; khi chúng ta có sự sống thặng dư, chúng ta có thể cung ứng từ nguồn cung ứng này cho người khác—c. 16.

B. Trong 1 Giăng 5:16 *người sẽ cầu nguyện cho* và *người sẽ ban sự sống cho* nói đến cùng một người, tức là nói đến người thấy anh em mình phạm tội mà cầu nguyện cho:

1. Một người cầu nguyện như thế là người cứ ở trong Chúa và làm một với Chúa, sẽ trở thành phương tiện, ống dẫn, mà bởi đó, Linh ban-sự sống của Đức Chúa Trời có thể ban sự sống cho người mà mình đang cầu nguyện cho; đây là sự cung ứng sự sống trong sự tương giao của sự sống thần thượng—1 Cô. 6:17; 1 Gi. 1:3, 7.

2. Để làm người có thể ban, truyền sự sống cho người khác, chúng ta phải cứ ở trong sự sống thần thượng, sống, bước đi, và hiện hữu trong sự sống thần thượng—Gi. 15:4-5, 7; 1 Gi. 1:1-7.
3. Chúng ta cần kinh nghiệm và vui hưởng sự sống đời đời bên trong mình, và chúng ta cần cung ứng sự sống này bằng cách làm một ống dẫn để qua đó, sự sống đời đời có thể tuôn chảy đến những Chi thể khác của Thân thể—5:16.

III. Trong chức vụ sự sống, chúng ta cần làm một với Chúa để khích lệ các thánh đồ kinh nghiệm và vui hưởng Đức Chúa Trời là suối nước sống, nhận Ngài làm nguồn duy nhất của mình—Giê. 2:13; Khải. 7:17:

- A. Ý định của Đức Chúa Trời trong gia tể Ngài là làm nguồn suối, nguồn nước sống để những người được chọn của Ngài vui hưởng thỏa thuê—Giê. 2:13; Thi. 36:8-9.
 1. Đức Chúa Trời muốn chúng ta nhận Ngài làm nguồn nước sống, nguồn duy nhất của nếp sống chúng ta—La. 11:36:
 - a. Đức Chúa Trời không muốn những người được chọn và được chuộc của Ngài nhận bất cứ điều gì không phải là chính Ngài làm nguồn—1 Cô. 8:6; Giê. 2:13.
 - b. Chúng ta nên nhận Đức Chúa Trời làm nguồn của mình để làm một với Ngài và để nhận bất cứ những gì ra từ Ngài—La. 11:36.
 2. Mục đích của Đức Chúa Trời trong gia tể Ngài là có một nhóm người có sự sống và bản chất của Ngài ở bên trong, có hình ảnh và hình trạng của Ngài ở bên ngoài; nhóm người này là một thực thể tập thể, Thân thể Đáng Christ, làm một với Ngài và sống Ngài để biểu lộ Ngài cách tập thể—Sáng. 1:26; Êph. 1:10; 3:9; 4:16.
 3. Mục tiêu của Đức Chúa Trời trong việc làm nguồn nước sống là để sản sinh Hội thánh là sự gia tăng của Ngài hầu trở thành sự đầy đủ cho sự biểu lộ của Ngài; đây là khát vọng của lòng Đức Chúa Trời, niềm vui thỏa tốt lành của Đức Chúa Trời trong gia tể Ngài—1:5, 9, 22-23:
 - a. Đức Chúa Trời cần làm nguồn nước sống cho tuyển dân của Ngài vì Ngài có một gia tể, và gia tể của Ngài là sản sinh một người tương xứng, một Cô dâu cho chính Ngài—Gi. 3:29a; 4:14; Khải. 19:7-8.
 - b. Mục đích của Đức Chúa Trời trong việc làm nguồn nước sống cho tuyển dân của Ngài uống là Ngài muốn được gia tăng và mở rộng—Giê. 2:13.
 - c. Gia tể của Đức Chúa Trời là ban phát chính Ngài là nước sống để sản sinh sự gia tăng của Ngài, sự mở rộng của Ngài nhằm biểu lộ Ngài—Côl. 2:19.
 - d. Chúng ta uống Đức Chúa Trời là nguồn nước sống là vì Hội thánh như là sự gia tăng của Ngài; chúng ta uống là để sản sinh sự mở rộng của Ngài, sự đầy đủ của Ngài, để biểu lộ Ngài—Gi. 4:14; 3:29a; 1 Cô. 12:12-13.
 - e. Không có điều gì ngoài Đức Chúa Trời là nguồn nước sống mà có thể làm thỏa cơn khát của chúng ta và làm chúng ta thỏa mãn, không có gì ngoài Đức Chúa Trời được ban phát vào trong bản thể chúng ta mà có thể làm cho chúng ta thành sự gia tăng của Ngài để biểu lộ Ngài—Khải. 22:1, 17.
 4. Khát vọng của Đức Chúa Trời là trở nên mọi sự cho những người được chọn của Ngài hầu cho họ có thể tin cậy Ngài và nương dựa nơi Ngài trong mọi sự; nếu làm như vậy, họ sẽ nhận được sự ban phát của Đức Chúa Trời—Giê. 17:7-8.
 5. Cách duy nhất để nhận Đức Chúa Trời như nguồn nước sống là uống Ngài; bằng cách uống Ngài, chúng ta nhận vào nước sống ra từ Đức Chúa Trời là nguồn nước sống—Gi. 4:14; 7:37; Giê. 2:13.

- B. Đức Chúa Trời Tam Nhất đã trải qua tiến trình và được tổng kết để ban phát chính Ngài vào trong bản thể ba phần của chúng ta—Gi. 7:37-39; La. 8:11:
1. Gia tể của Đức Chúa Trời là ban phát chính Ngài vào trong bản thể của chúng ta để bản thể của chúng ta được cấu tạo bằng bản thể của Ngài; điều này chỉ có thể được hoàn thành bằng cách Đức Chúa Trời đặt chính Ngài vào trong chúng ta làm sự sống thần thượng—cc. 2, 6, 10-11.
 2. Qua việc ban phát chính Ngài vào trong chúng ta làm sự sống, Đức Chúa Trời đang hoàn thành gia tể của Ngài, hầu cho Ngài được biểu lộ cách tập thể cho đến đời đời—Khải. 21:9-10; 22:1.
- C. Chúng ta cần uống Đức Chúa Trời là nguồn nước sống để Ngài có thể gia tăng hầu hoàn thành gia tể Ngài để Ngài được biểu lộ qua người tương xứng—Giê. 2:13; 1 Cô. 12:13; Gi. 4:14:
1. Khi chúng ta uống Đức Chúa Trời là nguồn nước sống, Ngài trở nên một với chúng ta, và chúng ta trở nên một với Ngài—Thi. 36:8-9.
 2. Càng uống Đức Chúa Trời, Ngài càng là một với chúng ta và chúng ta càng là một với Ngài và được cấu tạo Ngài trong sự sống và bản chất để trở thành sự biểu lộ tập thể của Ngài, người tương xứng của Ngài hầu hoàn thành khát vọng của lòng Ngài và tổng kết gia tể đời đời của Ngài—Gi. 3:15; 2 Phi.1:4; Êph. 1:5, 9; 5:27.

Trích Lời Chức Vụ:

CHỨC VỤ

Sách 2 Cô-rin-tô nói về chức vụ được cấu tạo, được sản sinh và được hình thành bởi những kinh nghiệm về sự phong phú của Đấng Christ qua những nỗi khổ, những đè nén tốt cùng, và công tác giết chết của thập tự giá. Chức vụ không chỉ là vấn đề ân tứ. Một người có thể nói lưu loát và có tài hùng biện, nói những câu châm ngôn và những minh họa hay, nhưng đây chỉ là ân tứ. Điều Hội thánh, tức Thân thể cần ngày nay là chức vụ. Thân thể cần những anh chị em hoàn toàn được hành động bởi Đức Chúa Trời và với Đức Chúa Trời để họ có thể có điều gì đó của Đấng Christ, không chỉ trong tâm trí như là tri thức để dạy người khác nhưng chính là sự phong phú của Đấng Christ trong linh và trong toàn bản thể bề trong để truyền cho người khác. Tôi mong những người này sẽ đi đến những nơi nào đó để tiếp xúc và tương giao với người khác. Cuối cùng, anh em sẽ thấy được lớn lên trong sự sống và sự xây dựng của các thánh đồ trong những nơi mà những người này viếng thăm. Ngày nay, có nhiều sự dạy dỗ, nhiều tri thức và nhiều ân tứ, nhưng lại rất thiếu chức vụ. Tất cả chúng ta cần phải ao ước loại chức vụ này. Chúng ta cần cầu nguyện: “Chúa ơi, hãy ân điển với con để con có thể được giải cứu ra khỏi quan niệm về ân tứ. Con mong được cấu tạo bằng điều gì đó của Đức Chúa Trời trong Christ là Linh. Nguyện con có điều gì đó thuộc về yếu tố thần thượng được đem vào trong con để cung ứng cho người khác hầu cho con có thể có chức vụ thần thượng của Christ”. Hội thánh cần chức vụ nhiều hơn ân tứ.

ĐƯỢC ĐỨC CHÚA TRỜI KHÍCH LỆ

2 Cô-rin-tô 1:4-6 chép: “Ngài yên ủi chúng tôi trong mọi sự hoạn nạn, hầu cho nhưn sự an ủi mà Ngài đã yên ủi chúng tôi, thì chúng tôi cũng có thể yên ủi kẻ khác trong sự hoạn nạn nào họ gặp. Vì theo như những sự khổ sở của Đấng Christ chan chứa trong chúng tôi thể nào, thì bởi Đấng Christ sự yên ủi của chúng tôi cũng chứa chan thể ấy. Nhưng hoặc chúng tôi chịu hoạn nạn, ấy là để cho anh em được yên ủi và được cứu rỗi; hoặc chúng tôi được yên ủi, ấy là để cho anh em được yên ủi, mà sự yên ủi đó khiến cho anh em bền chịu chính những sự khổ sở như

chúng tôi cũng chịu vậy”. Đọc câu nguyện nhiều lần những câu này sẽ giúp chúng ta thấy điều ngày nay Hội thánh cần là chức vụ. Đức Chúa Trời khích lệ chúng ta trong mọi hoạn nạn vì một mục đích – để chúng ta có khả năng khích lệ người khác. Từ Hi Lạp cho từ *khích lệ* trong câu 4 cũng có nghĩa là an ủi và dỗ dành. Được Đức Chúa Trời khích lệ nghĩa là được Đức Chúa Trời an ủi và dỗ dành.

CÔNG TÁC CỦA THẬP TỰ GIÁ

Càng có nhiều nỗi khổ của Đấng Christ, chúng ta càng có thể vui hưởng sự khích lệ và tươi mới. Nếu muốn cung ứng điều gì đó của Đức Chúa Trời trong Christ cho người khác, chúng ta phải chịu khổ để có kinh nghiệm. Chính bởi con đường của thập tự giá mà chúng ta có thể có nhiều sự phong phú của Đấng Christ để cung ứng cho người khác. Chức vụ ra từ công tác của thập tự giá chứ không theo cách nào khác.

Phao-lô bảo rằng Đức Chúa Trời đặt ông vào trong một hoàn cảnh mà ông “bị đè nén quá chừng quá sức” (1:8) hoặc “mang nặng quá chừng” để ông có thể an ủi người khác. Có thể anh em tự hỏi sao mình gặp nhiều rắc rối thế. Có thể anh chị em gặp rắc rối với vợ hoặc chồng, với con cái, và thậm chí rắc rối với ngay cả cơ thể vật lý của anh em. Anh em có để ý thấy trong sách này có cụm từ “mang nặng quá chừng” hay “bị đè nén quá chừng quá sức” không? Có thể anh em bị đè nén, nhưng có bị đè nén quá chừng quá sức không? Điều này có nghĩa là công tác của thập tự giá đã kết liễu anh em, đã đem anh em đến chỗ kết thúc.

Phao-lô bảo rằng ông và các đồng công của ông bị đè nặng quá sức của họ đến nỗi “hết mong sống được” (1:8). Nhiều anh em trẻ có sức mạnh. Nhưng không sớm thì muộn Chúa cũng sẽ ép anh em nhiều lần, và anh em sẽ cố chịu được sự khổ sở đó. Cuối cùng anh em sẽ nói: “Chúa ơi, con chịu hết nỗi vì sức ép của Ngài vượt quá sức lực của con”. Khi sự đè nén đến, có thể anh em vận dụng hết sức lực – về mặt thể chất, về tinh thần, và thuộc linh. Nhưng càng vận dụng sức lực, anh em càng bị đè. Cuối cùng, anh em sẽ thừa nhận rằng sự đè nén vượt quá sức lực của anh em. Ngợi khen Chúa vì sự đè nén quá chừng quá sức!

Sau khi Phao-lô nói ông và các đồng công của ông bị đè nén đến nỗi hết mong sống được, ông nói: “Thật chúng tôi đã tự đoán định rằng chắc phải chết, hầu cho chúng tôi không cậy mình, nhưng cậy Đức Chúa Trời là Đấng khiến kẻ chết sống lại”. (1:9). Khi các sứ đồ chịu sự đè nén của khổ sở, hết mong sống được, có lẽ họ đã tự hỏi kết quả của sự chịu khổ đó là gì. Câu trả lời là chết. Tuy nhiên, kinh nghiệm sự chết dẫn chúng ta vào kinh nghiệm sự phục sinh. Sự phục sinh là chính Đức Chúa Trời, Đấng phục sinh từ kẻ chết (Gi. 11:25). Công tác của thập tự giá kết liễu bản ngã của chúng ta để chúng ta có thể kinh nghiệm Đức Chúa Trời trong sự phục sinh. Kinh nghiệm thập tự giá luôn luôn dẫn đến vui hưởng Đức Chúa Trời của sự phục sinh. Một kinh nghiệm như thế sản sinh và hình thành chức vụ (2 Cô. 1:4-6). Kinh nghiệm này được mô tả thêm trong 4:7-12.

Lời của Phao-lô cho chúng ta thấy chúng ta cần phải bị kết liễu. Chúng ta cần phải được đem đến chỗ kết thúc. Khi đó, chúng ta sẽ học tập không tin cậy chính mình nhưng tin cậy Đức Chúa Trời. Đối với chúng ta, nói rằng chúng ta cần tin cậy Đức Chúa Trời và không tin cậy chính mình thì dễ, nhưng để hoàn toàn được đem vào trong vấn đề này thì cần phải có một lượng kinh nghiệm. Đức Chúa Trời đang hành động qua thập tự giá để kết liễu chúng ta. Đức Chúa Trời đang hành động để đem chúng ta đến chỗ kết thúc, thậm chí đem sự thuộc linh, thành tựu thuộc linh của chúng ta đến chỗ kết thúc. Có thể anh em tin cậy rất nhiều vào thành tựu thuộc linh của mình nhưng ngay cả điều đó cũng phải bị kết liễu.

Trong 1:12, Phao-lô nói: “Vì sự khoe khoang của chúng tôi là đây: lương tâm chúng tôi làm chứng rằng, chúng tôi lấy sự đơn thuần và sự thành thực của Đức Chúa Trời mà ăn ở trong thế gian, nhất là đối với anh em lại càng hơn, không cậy sự khôn ngoan thuộc xác thịt, bèn là cậy

ân điển của Đức Chúa Trời”. Trong lương tâm của ông, Phao-lô làm chứng rằng ông đang bước đi, di chuyển, hiện hữu trên đất này không ở trong sự khôn ngoan thuộc xác thịt nhưng ở trong ân điển của Đức Chúa Trời. Đối với một số người, sự khôn ngoan có thể là phương cách khéo léo để giải quyết tình hình, nhưng sự khôn ngoan này đến từ xác thịt. Khôn ngoan xác thịt là điều mà chính anh em có thể thực hiện điều gì đó cho chính mình. Ân điển của Đức Chúa Trời là anh em không làm gì cả nhưng Đức Chúa Trời làm mọi sự trong anh em. Không phải anh em làm gì đó để giải quyết tình hình, nhưng anh em để cho Đức Chúa Trời làm mọi sự trong anh em và vì anh em. Đây là ân điển của Đức Chúa Trời.

Phao-lô nói rằng ông ăn ở trong sự đơn thuần và thành thực của Đức Chúa Trời. Đơn thuần cũng có thể được dịch là đơn giản. Đức Chúa Trời thật đơn giản và Đức Chúa Trời thật đơn thuần. Càng ở trong xác thịt và ở trong hồn, chúng ta càng phức tạp. Khi đó, chúng ta không có sự đơn giản nhưng có sự phức tạp. Người thuộc hồn thì rất phức tạp. Nhưng càng ở trong Nơi Chí thánh, tức ở trong linh, chúng ta càng đơn giản. Càng ở trong linh, chúng ta càng đơn giản và đơn thuần. Chúng ta đơn thuần trong động cơ, đơn thuần trong mục đích, và đơn thuần trong mọi ao ước. Trong 1:12 có sự đơn giản hay đơn thuần của Đức Chúa Trời, ân điển của Đức Chúa Trời, và sự thành thực của Đức Chúa Trời. Nếu được xử lý bởi thập tự giá để thập tự giá đem chúng ta đến chỗ kết thúc, chúng ta sẽ là những người bình an, những người vui hưởng và kinh nghiệm ân điển của Đức Chúa Trời là Đấng chăm sóc mọi sự cho chúng ta. Chúng ta sẽ rất đơn giản và đơn thuần trong động cơ, trong mục đích. Chúng ta sẽ vui hưởng ân điển của Đức Chúa Trời và có sự đơn thuần và đơn giản của Đức Chúa Trời.

SỰ XỨC DẦU, ĐÓNG ẤN VÀ ĐẶT CỌC CỦA LINH

Khi thập tự giá hành động trong anh em, thì công tác này đem đến sự phục sinh. Do đó, 1:21-22 nói rằng Đức Chúa Trời đã xúc dầu chúng ta, đóng ấn chúng ta, và ban cho chúng ta của đặt cọc, tiền vị là Linh. Nếu sắp cung ứng điều gì đó của Christ cho người khác, chúng ta phải kinh nghiệm Christ bởi công tác của thập tự giá, và công tác của thập tự giá là để xúc dầu, đóng ấn và là của đặt cọc là Linh. Chức vụ ra từ kinh nghiệm này. Bây giờ chúng ta ở trong Christ và Christ là phần hưởng của chúng ta, nhưng chúng ta kinh nghiệm Christ bởi công tác của thập tự giá. Chúng ta cần công tác của thập tự giá vì chúng ta có sự xúc dầu, sự đóng ấn và tiền vị, tiền đặt cọc là Linh bên trong chúng ta. Nếu chưa được đem đến chỗ kết thúc thì anh em rất khó quan tâm đến sự xúc dầu bên trong và sự đóng ấn bên trong. Anh em rất khó vui hưởng của đặt cọc bên trong là Linh. Công tác của thập tự giá là để kinh nghiệm sự xúc dầu bên trong, sự đóng ấn, và sự vui hưởng của đặt cọc là Linh bên trong. Tất cả chúng ta cần công tác của thập tự giá để có thể vui hưởng của đặt cọc là Linh và có thể kinh nghiệm sự xúc dầu và sự đóng ấn của Linh.

Thứ nhất là sự xúc dầu, thứ hai là sự đóng ấn, và thứ ba là của đặt cọc. Đức Chúa Trời đã xúc dầu chúng ta bằng chính Ngài. Sự xúc dầu giống như việc sơn. Càng sơn, nước sơn càng phủ lên vật được sơn. Ngày nay, Đức Chúa Trời là thợ sơn thần thượng. Ngài sơn chúng ta bằng tất cả những yếu tố của chính Ngài. Ngài càng sơn chúng ta bằng những yếu tố thần thượng, những yếu tố này của Đức Chúa Trời càng được đem vào trong chúng ta. Vì thế, Đức Chúa Trời xúc dầu chúng ta là truyền tất cả những yếu tố thần thượng của Ngài vào trong chúng ta. Khi chúng ta còn là kẻ vô tín, chúng ta không có những yếu tố thần thượng. Chúng ta chỉ có yếu tố con người. Từ khi chúng ta trở thành tín đồ, Đức Chúa Trời liên tục xúc chính Ngài vào trong chúng ta để chúng ta có những yếu tố thần thượng được ban phát vào trong mọi phần bên trong của chúng ta. Đức Chúa Trời xúc chính Ngài vào bên trong chúng ta là để chúng ta hoàn toàn được hòa quyện với Ngài, bằng những yếu tố thần thượng của Ngài, để hoàn toàn làm một với Ngài.

Sự xúc dầu truyền những yếu tố thần thượng của Đức Chúa Trời vào trong chúng ta và sự đóng ấn làm cho những yếu tố thần thượng hình thành nên một dấu ấn để biểu lộ hình ảnh của Đức Chúa Trời. Nếu lấy một con dấu đóng xuống một tờ giấy thì tờ giấy đó có hình của con dấu. Sự đóng ấn cho chúng ta hình ảnh. Đức Chúa Trời không chỉ xúc dầu chúng ta bằng tất cả những yếu tố của Ngài nhưng Ngài cũng đóng dấu chúng ta bằng hình ảnh của Ngài. Càng được Đức Chúa Trời đóng dấu, chúng ta càng có hình ảnh của Đức Chúa Trời.

Cuối cùng, chúng ta có của đặt cọc là Linh. Của đặt cọc là Linh là tiên vị của Đức Chúa Trời như là mẫu vật và sự bảo đảm về sự ném biêt trọn vẹn Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã đặt chính Ngài vào trong chúng ta như là một loại tiền trả trước hay là tiên vị để chúng ta có thể ném Đức Chúa Trời bên trong.

Chúng ta phải được ấn tượng rằng Đức Chúa Trời đã xúc dầu cho chúng ta bằng tất cả những yếu tố của Ngài, đã đóng ấn chúng ta bằng hình ảnh của Ngài, và đã đặt chính Ngài vào trong chúng ta như một loại tiền trả trước để chúng ta vui hưởng. Chúng ta phải học cách nhận biết sự xúc dầu bên trong, cách để hợp tác với sự đóng ấn bên trong, và cách để vui hưởng của của đặt cọc bên trong, tiền trả trước, tiền đặt cọc, tiên vị của Thánh Linh. Chúng ta làm điều này bởi công tác của thập tự giá. Thập tự giá phải đem chúng ta đến chỗ kết thúc. Khi đó, chúng ta có thể nói: “Chúa ơi, bây giờ con có bản án tử hình. Con không còn hi vọng gì về đời sống con. Con đã chấm dứt. Con đã kết thúc”. Ngay lập tức chúng ta sẽ cảm nhận có sự xúc dầu bên trong, sự đóng ấn bên trong, và thậm chí của đặt cọc là Linh bên trong. Qua ba kinh nghiệm này về Linh xúc dầu như là sự xúc dầu, sự đóng ấn, và của đặt cọc, với kinh nghiệm về thập tự giá, chức vụ của Đấng Christ được sản sinh. Bởi công tác của thập tự giá với sự xúc dầu, sự đóng ấn, và của đặt cọc hay tiên vị bên trong, chúng ta sẽ kinh nghiệm đầy đủ Đấng Christ. Khi đó, chúng ta sẽ có chức vụ mà Thân thể rất cần ngày nay. Nguyên Chúa thương xót để chúng ta có thể được đem vào trong sự nhận thức rằng chúng ta cần công tác của thập tự giá để đem chúng ta đến chỗ kết thúc là đường nào, và chúng ta cần sự xúc dầu, sự đóng ấn, của đặt cọc là Linh bên trong ra làm sao để chúng ta có chức vụ thật cho Thân thể Đấng Christ. (*The Collected Works of Witness Lee, 1967, vol. 2, “An Autobiography of a Person in the Spirit”, pp. 137-142*)